

[Justitsministeren.]

kan faa fornøden Vejledning med Hensyn til Anke.

I Ankeinstansen sammensættes Landsretten af 3 Landsdommere og 3 Domsmænd, og da det tillige bestemmes i Forslaget til § 216, at i Tilfælde af Stemmelighed det for tiltalte gunstigste Resultat skal indtræde, vil man se, at der herved i Ankeinstansen paa en noget lignende Maade som i Nævningesager skabes en dobbelt Garanti for den tiltalte ved, at han ikke kan dømmes hverken af Rettens juridiske Element alene eller af det læge Element alene. Til Domfældelse vil kræves 4 Stemmer af 6 eller $\frac{2}{3}$ Stemmers Flertal. Da der undertiden og særlig efter den nye Straffelov vil kunne rejses Tvivl om, hvilken af flere Løsninger der er den mildeste, bestemmer Forslaget til § 216, at der, saafremt der er Uenighed herom, skal finde en særlig Afstemning Sted, og at Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmelighed her altid skal gøre Udslaget.

Udtagelsen af Domsmænd foreslaas ordnet paa en lignende Maade som Udtagelsen af Nævninger, saaledes at man sammenarbejder Reglerne om Domsmænd og Nævninger og endvidere for de sidstes Vedkommende forenkler de nugældende Bestemmelser en Del. Da Reglerne herom er af ret indviklet og detailleret Art, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa dem. Kun skal jeg nævne, at Spørgsmaalet om, hvor hyppigt de paa Domsmandslisterne opførte Personer skal virke som Domsmænd i Aarets Løb, foreslaas løst saaledes, at de normalt vil komme til at virke een Gang — hvilket som Regel vil sige een Dag — hver 3die Maaned. En saadan Ordning mener man ikke vil gøre Domsmandsombudet mere byrdefuldt end forsvarligt og rimeligt.

Endelig skal jeg om Domsmændene tilføje, at de ligesom i andre Lande kun skal medvirke ved Domsforhandlingen og Paakendelsen, men derimod ikke ved Forundersøgelsen. Men da Umiddelbarhedsprincippet foreslaas gennemført, bliver Forundersøgelsen indskrænket til det mindst mulige. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa den Ændring i § 98 c; som blev gennemført i denne Samling i Folketinget efter Forslag fra Justitsministeriet, og som gaar ud paa, at Domsmændene ikke skal deltage i Afgørelser vedrørende borgerlige Krav, der rejses under en Straffesag. Disse Krav vil nemlig undertiden være af indviklet juridisk Karakter, f. Eks. Erstatningskrav i Motorsager, ligesom de ofte maa udskydes til

senere Afgørelse, efter at de strafferetlige Spørgsmaal er paakendt, saaledes at Domsdommene, hvis de skulde deltage i Afgørelsen, paa ny maatte indkaldes til et Retsmøde.

Indførelsen af Domsmandsinstitutionen er vel allerede i sig selv den vigtigste Bestemmelse i Lovforslaget, men den er yderligere vigtig, fordi den nødvendigvis medfører en Række andre betydningsfulde og tiltrængte Ændringer i Straffeprocessen.

Dette gælder for det første Spørgsmaalet om *Umiddelbarhedsprincippet* i Strafferetsplejen. Efter den gældende Ordning er Bevisumiddelbarhed i Straffesager ikke sikret ved Loven hverken i første eller anden Instans — alene med Undtagelse af Nævningesager. Der er sikkert fra alle Sider Enighed om, at Retsplejelovens Regler om Behandlingen af de Straffesager, der ikke er Nævningesager, er utilfredsstillende, netop fordi Umiddelbarhedsprincippet ikke er gennemført. Men naar Domsmænd indføres, vil det være aldeles nødvendigt at gennemføre Bevisumiddelbarhed, da man naturligvis ikke kan have en Ordning, hvorefter Domsmændene voterer paa Grundlag af en Op læsning af Forklaringer, hvis Afgivelse de ikke selv har overværet, saaledes at de ikke har haft Lejlighed til selv at stille de Spørgsmaal, som de maatte finde nødvendige.

Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Bevisumiddelbarhed gennemføres for alle Straffesager, i hvilke Domsmænd skal medvirke, idet disse Sager bliver at behandle efter lignende Regler som Nævningesagerne.

Dette vil sige, at Forundersøgelsen bliver indskrænket saa meget som muligt, saa at kun den Bevisførelse finder Sted, som er nødvendig for, at Anklagemyndigheden kan afgøre, om og for hvilken Forbrydelse Tiltale skal rejses, medens hele den øvrige Bevisførelse henskydes til Domsforhandlingen, se Forslaget til § 818. For at der ikke skal være Mulighed for at omgaa denne Regel om Forundersøgelsens Indskrænkning ved, at Politiet i tilsvarende Omfang udvider Efterforskningen — Straffesagens første Stadium —, er der i Forslag til § 806 indføjet en Bestemmelse om, at Efterforskningen ikke maa udvides paa denne Maade.

Ogsaa ved Landsrettens Ankebehandling vil Bevisumiddelbarheden blive gennemført, naar Domsmænd skal medvirke og Anken angaar et Bevisspørgsmaal, saaledes at Ankebehandling altsaa i disse Tilfælde faar Karakteren af en fuldstændig ny Domsforhandling; se Forslagene til § 965 a—c.

Jeg finder Grund til at nævne, at denne udstrakte Gennemførelse af Umiddelbar-